



Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

complectens sanctos Mensium, Ivlivm Avgvstvm & Septembrem

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1603

Vita S. Ivsti Decimi Tertii Lugdunensis Episcopi; Ex ea quæ est apud V. P. Laur. Surium. Claruit autem Anno Domini 381. & c. sub Damaso Papa & Gratiano Imperatore.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42728

monasterium, & in templi liminibus ad decus
panter, & Romani pauci monumentum poste-
riū constitui iussit. Confirmatis igitur in Dei
militia fratribus, monasterijque rebus conue-
nienter dispositis, vir sanctus, ut potè miles e-
meritus, de transitu sui die diuinitus certior
fatus, è præsenti ergastulo ad cælos migravit: *Felix obi-*
cuius animam, multi qui aderant, cum hym-
nis angelicis & odore suauissimo, ad beatas il-
las mansiones delatam testantur.

VITA S. IVSTI DECIMI TERTII

Lugdunensis Episcopi; Ex ea quæ est apud V. P. *Vide Tom.*
Laur. Surium. Cleruit autem Anno Domini *4. Annal. &*
381. &c. sub Damaso Papa & Gratiano Imper.
Yatore. *Notat. ad Martyr.*
Rom.

BEATVS Iustus Antistes Lugdunensis quā- 2. Septem.
quam compertum non sit, quo sanguine,
quibusve parentibus in lucem prodie-
rit, præclaris tamen & generofis planè na-
talibus eum ortum fuisse crediderim: ut potè
qui tam excenso animo arduam virtutis se-
mitam ateneris est aggressus, ut martyribus
haud inferior merito haberi possit. Nam vt in-
expugnabilē eius in operibus fidem præterea-
mus, præcipuus in viictu rigor & parsimonia,
diuturna in solitudine habitatio, cæteraq; in-
uicte virtutis & patiētiæ certamina tanta fuē-
re, ut martyrij sine sanguine palma iure ei tri-
buatur. Itaque primū Viennensis Diaconus,
postea Lugdunensis Ecclesiæ antistes, populum
sibi creditum tata virtute & integritate guber-
nauit, ut magnificos & præstantes quoslibet

*S. Iustus &
scriptoribus
martyribus
equatur.*

Domini Sacerdotes omni virtutum gratia anteiret. Sed cum ita intentus functioni suz, & plebis profectui, illi Ecclesiaz præsideret, ad eum expellendum frementis diaboli exarst inuidia . Nam cum in ea vrbe quidam subito mentis furore corruptus , in publicum sepro-ripiens, obuios ignarosque confodisset, a pro atrocitate rei excitato tumultu, hinc atquæde premeretur ab infesta multitudine, eodem quo in scelere vsus fuerat, telo se defendens, in Ecclesiam, non nihil iam sibi restitutus, confudit; obseratisque sacrarum ædium valvis, dum reuerentia loci, insanientis populi furem a se amouit.

Sed cum seditio increscens, iam etiam templo Domini ignes minaretur, heatus Iustus Episcopus, necessitate cōpulsus, accepta à quadam viro primario sacramentali fide, quod nihil homini illi periculi intentarent, sed tantisper duntaxat in custodia asseruarent, donec populo esset factum satis; reum extra Ecclesiaz claustra dimisit. Eū vero turba, quæ in tumultu nihil alicuius pensi habet, pedibus colligatum trahens, ultimo mortis supplicio affecit. Tum ille vir Dei, sanctitate memorabilis, admissum facinus adscribit sibi ; alienum crimen sibi imputat. Peccauit incondita plebs; & quidem Satanæ instinctu peccauit ; Iustus autem quid fecit ? Confidebat ille in Domino, & dicebatur animæ eius, Transmigrabit in motem sicut passer. Nam Iustus ille, qui fuerat magnus Sacerdotio, factus est maior voluntario exilio; officio scilicet Sacerdotali se statim abdicare, & loca peregrina animo latitandi

*A'lienum
peccatum sibi
imputat.*

Psalms. 10.

exp-

extere. Reuersus igitur ex quadam Italię Sy- *Hic ille Iu-*
nido, non Lugdunum venit, nè totius plebis a-
mote obstritus, liberam non haberet discedē- pro omnib.
dificulatem; sed apud Torrentem residens, si Gallicanis
quamici ad valedicendum ipsi eò excurre- Episcopis in-
niuillent, sustinuit. Multis verò turbis luctu terfuit lega-
& lachrymis oppletis eò acurrentibus, veri- tuis concilio
tus ne multitudine; oppressus retineretur, clā Aquileiensis.

solus, & præter omnem expectationem rece-
 sisse nec quisquam ei se adiunxit comitem, præ-
 ternum Viatorem, egregiæ indolis puerum;
 quum in Ecclesia Lectoris munere fungeba-
 tur. Is solus inquam, beatissimi senis latere cu-
 pientis vestigijs inhæsit; & iam Arelate & Mas-
 filia agenti, nauemque cōscendere volenti, nō
 sine admiratione se ei obtulit. Illo ergò in pe-
 regnacationis solatium recepto, eremū sitiens,

in Agyptum nauigauit; soli ac vni illi adhæ- *Psalm. 64.*

rens, qui est spes omnium finium terræ, & in
 mari longè. Et cùm à facie furoris satanici, in-
 star Eliæ Iezabelis minas fugientis, se sub- *3. Reg. 19.*
 ducere vellet, in deserta secessit; AEgyptijs illi
 alimoniam suppeditantibus: imò vt planiū
 dicam, coruis illi, vt Eliæ, escas ministranti. *3. Reg. 17.*
 bus. Quoties enim per manus peccatorum
 sanctis victus affertur, toties suos Dominus
 coruorum opera pascit; quorum sanè atrum
 colorem, iniqui non immerito à suis vitijs in-
 diuunt.

Postquam autē Episcopus, & nomine & me-
 ritis lustus, eò peruenit, inter sanctos illos ere-
 mitas degens, diu se celauit: vt tum nomine, tū
 dignitate suppressa, sumæ humilitatis opus ex-
 ercere posset; non iam Clericis duntaxat, sed

*Vir sanctus
 clam deferit
 Episcopatu,
 & fugit in
 Aegyptum.*

Xx 5 etiam

exp.

etiam monachis & laicis se inferiorem exhibens. Cumque non breui tempore ita tectus latuisset, accidit aliquando, ut in præcipuo monachorum sanctorum cōuentu, à quodam fratre, qui ex hac prouincia eò tum peregrinus aduenerat, agnosceretur: isque ad eius genua prouolutus, cunctis stupentibus, & quid id rei esset sciscitantibus, sanctum Episcopum Iustum illum esse confiteretur. Quod ubi cognitum ab illis, omnes tantæ humilitatis virum admirantes, culpantesque ignorantiae suæ temeritatem, quod pontifici feso quamvis nescijs proposuissent, superiorem erga illum negligientiam recenti honoris exhibitione compensarunt.

*Precibus suis
pascit reli-
gas ones.*

Horum itaque vitæ particeps Iustus noster, noctes atque dies precibus & ieuniis transgens, in conspectu Domini perpetuus erat pro Iuis Lugdunensis deprecator. Nam tametsi corpore ab illis aberat, at precibus aderat: neque illos reliquisse censendus est, ad quos suas preces referebat. Expetierat lachrymis opportuna loca, ut soli Deo vacans, quæ pro illis peteret, efficacius impetraret. Eo autem tempore, quo sanctus antistes in eremo morabatur, Antiochus tunc presbyter Lugdunensis, pio incitatus officio, ad visendum præsulem super egrè proficiisci deliberabat, vir sanè vita sereneitate præcipuus, & qui nō immerito postea in ea sede beato Iusto successerit. Cùm igitur tantum Præsulis desiderio terra ac maria transmitteret, beatus Iustus aduentum eius adeò pronunciasse fertur, ut etiam quibus diebus, quæ loca adiret, exprimeret; ita dices: Charissimus

*Antiochus
Iusti succe-
sor.*

Anno-

Antiochus noster hodiè illic moratur. Immò *Prophetia*
vñ illum ipsum diem, quo venturus esset *S. Iusti.*
ad eum, indicauit. Porrò cùm annis aliquot
in eremo angelis proximam egisset vitam, &
tuncrum laborum dignus adesset finis, regna
celorum scandenti, & in extremis agenti, flens
& animo consternatus dixit Viator: Cui me
S. Iusti obitius.
Domine relinquis? Beatus Iustus respondit: Ne
turberis fili, tanquam solatio destitutus, non
Itemque Viatoris ei⁹.
ita dū pōst tu me sequeris. Quam eius prædi-
ctionem, à diuina reuelatione manantem, ve-
rim fuisse sanctissimi iuuensis obitus declara-
uit.

Hoc autem silentio premere nolim, Lugdu-
nenium ciuium erga sanctissimum antistitem
suum, studium & amorem tantum fuisse, vt nō
dubitarer in AEgyptum proficiisci, & penè
Nota studi⁹
inaccessas præ ardoribus scrutari solitudines, *Lugdunen-*
vi facrum eius corpus indē in patriam af- *sium, erga*
ponarent, Nouerant illum eius fugæ cupidum *sacrum eius*
fuisse, nec quod ippos deseruisset, ei imputare *corpus.*
voluerunt. Neque enim discesserat ab eis ali-
quo illorum contemptu, sed compunctione a-
nimis, ob eam, quam suprà diximus, culpam
suscepit. Et certò ostenderunt Lugdunenses
se tam præclaro non indignos antistites: cùm
gratia eius magnitudinem officij gloria æqui-
pararunt: cùm egregij sacerdotis & sancti se-
nis offa reuerenda, fidelissima plebs à longiu- *Transferunt*
quis regionibus cum multa alacritate & reli- *eius corpus*
gione reduxit; & cum lachrymis præ gaudio *ex AEgypto*
fusis ea excepérunt: dederuntque operam, vt *Lugdunum,*
qui spiritu cum ipsis erat, esset & corpore:
in honorem Domini nostri Iesu Christi; cui est
pote-

688 VITA S. AIGVLPHI, ABB.,
potestas & gloria, cum patre & S. Spiritu, in se-
cula seculorum.

VITA ET MARTYRIVM S. AIGVL-
phi, Abbatis Lirinensis, & Sociorum eius: Ex
ea, quam optima Fide refert V.P. Laur. Swis.
Pafsi sunt circa annum Domini 660. regnante
Clodoueo eius nomine 2. Francorum Rege.

Vide Tom. 8.
Annal. c.
Baron. &
Notat. in
Martyr.

Rom.

3. Septem.

S. Aigulphi
bumilus ad-
modum pro-
fapia.

I. Cor. I.

LESENSE castrum ad montis cuiusdam
latus situm est; quē Liger fluuius præter-
fluit: eo loco sanè piscolus in primis, &
magnam illi adferens vini atque frumenti, ca-
terarumque rerum, homini nutriendo, necel-
fariarum, fertilitatē. Huius pagi & castrii inco-
las fuisse Beati Aigulphi parentes, certissima
relatione didicimus; non quidē superbo stem-
mate valdē insignes, nec opibus affluentes, sed
tanta prole beatos. Poterat enim & de Aigul-
pho dici: Infirma mundi & contemptibilia, &
ea quae non sunt, elegit Deus. Ut vero pueritia
annos exegerit, quanta animi puritate nocte
dieque diuinis officijs haud raro interfuerit,
qua cura & studio pauperes pro viribus adiu-
uerit, explicatu est difficile.

Postquam autem adolescentiae annos attigit,
tædio rerum præterlabentium affectus, multo
vehementius in studia æternitatis exarsit; adeo
ut enixè cuperet suos pedes, ruptis seculi nexi-
bus, in suaues Christi compedes inijcere. Itaq;
celebri admodum fama Mummoli Abbatis
Floriacensis prouocatus, ad eum profectus, ani-
mi sui æstum ei aperuit; arduamque virtutislo-
mitam, gratulante Abbe, viriliter est inge-
sus.